

Dosarul nr. 2ra-2217/18

prima instanță: Judecătoria Chiși03nău, sediul Buiucani (judecătorul: R. Pascari)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Silvia Ștefănică, reprezentată de avocatul Tatiana Lozovscaia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Ștefănică împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Silvia Ștefănică și admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, a fost casată hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și emisă o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată,

constată:

La 27 septembrie 2017, Silvia Ștefănică a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” (în continuare ÎS „Calea Ferată din Moldova”) cu privire la restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii a indicat că, fiind angajată la lucru în funcția de însoțitor de vagon din 1994, a încheiat contractual individual de muncă nr. C-828 cu andajatorul ÎS „Calea Ferată din Moldova” la 04 august 2014, pe un termen nedeterminat.

A menționat că, contractul individual de muncă nu a fost modificat și toate prevederile acestuia fiind în vigoare până la data concedierii.

A susținut că, prin ordinul nr. 546 din 13 iunie 2016 a fost însărcinată să îndeplinească temporar din 14 iunie 2016 până la 11 iulie 2016, funcția de șef de tren pe perioada concediului anual a deținătorului funcției date, considerând că se afla în situația muncii prin cumul.

Reclamanta a reținut, că până la 09 iulie 2017, fără a-i fi aduse la cunoștință, au fost emise alte 9 ordine prin care ea îndeplinea funcția salariaților temporar absenți.

Ulterior, la 21 decembrie 2017 i-a fost eliberată legitimația de serviciu, fără a avea vreun temei, deoarece legitimația urma să fie eliberată în cazul stabilirii

permanente a funcției de șef de tren, nu și în cazul muncii prin cumul și mai ales după aproximativ 5 luni de când ordinul nr.546 din 13 iunie 2016 a intrat în vigoare, celelalte fiind dispuse, în opinia reclamantei, cu încălcarea legii. Asemenea legitimații primeau toți angajații care susțineau testul intern pentru a avea posibilitatea să îndeplinească funcția de șef de tren.

Mai indica reclamanta că, prin ordinul nr.65/H din 23 februarie 2017 a ÎS „Calea Ferată din Moldova” i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „mustrare aspră”, justificând acesta prin faptul că, la 20 ianuarie 2017 pe teritoriul Direcției pentru deservirea călătorilor, în urma controlului trenului de cursă lungă Chișinău-București, au fost depistate 472 pachete de țigări.

La 12 iulie 2017 prin ordinul nr. 145N a fost sancționată disciplinar prin aplicarea sancțiunii cu „concedierea”, în motivarea aplicării acestei sancțiuni, angajatorul invocând doar fapte ce țin exclusiv de exercitarea funcției de șef de tren.

Consideră reclamanta că pct. 5 din ordinul nr.65/H din 23 februarie 2017, precum și pct.4 din ordinul nr.145 N din 12 iulie 2017 urmează a fi anulate pe motiv că între angajator și angajat nu a fost încheiat un alt contract de muncă care să prevadă posibilitatea muncii prin cumul, iar aplicarea sancțiunii disciplinare indicate poate fi raportată doar la funcția de șef de tren, nu și în cazul exercitării funcției de însoțitor vagoane pasageri, iar contractul de muncă nr.C-828/14 nu a fost modificat sau suspendat și prevederile sale au rămas în vigoare.

Referitor la copia diplomei prezentate întreprinderii Silvia Ștefănică a menționat că, aceasta nu a fost autentificată de ea, și că înainte de a susține examenul din 13 iunie 2016, a prezentat angajatorului diploma de licență seria AL nr.0135371 ce confirmă că este licențiată în economie, însă angajatorul, cu rea-credință, fără a avea intenția de a stabili cu certitudine toate circumstanțele, a invocat în ordinul din 12 iulie 2017 că, reclamanta a prezentat un act fals.

Mai invoca reclamanta că sancționarea sa prin ordinul nr. 145N din 12 iulie 2017 în legătură cu fapta din 08 iunie 2017, precum și prin ordinul 65/H din 23 februarie 2017 în legătură cu fapta din 20 ianuarie 2017 este făcută cu încălcarea termenului legal de o lună privind aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzut de art.209 alin.(1) Codul muncii.

A susținut că de către întreprindere nu a fost solicitată opinia consultativă a organului sindical, care doar a fost notificat despre rezultatul anchetei de serviciu la 11 iulie 2017 astfel, încălcând dispozițiile Codului muncii.

Solicita Silvia Ștefănică, anularea pct.5 din ordinul nr.65/H din 23 februarie 2017, anularea pct.4 din ordinul nr.145N din 12 iulie 2017, restabilirea sa în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 14 decembrie 2017, Silvia Ștefănică a depus cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată prin care a solicitat, anularea pct.5 din ordinul nr.65/H din 23 februarie 2017, anularea pct.4 din ordinul nr.145N din 12 iulie 2017, restabilirea sa în funcția deținută anterior-însoțitor vagoane pasageri, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 13 iulie 2017-14 decembrie 2017 în mărime de 21 651, 33 de lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de Silvia Ștefănică a fost admisă parțial,

fiind dispusă anularea pct.4 din ordinul nr.145N din 12 iulie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare angajaților ÎS „Calea Ferată din Moldova”, restabilirea Silviei Ștefănică în funcția deținută anterior, încasarea din contul întreprinderii în beneficiul reclamantei a salariului mediu pentru absența forțată de la muncă în mărime de 5 233,97 lei lunar, începând cu data concedierii de 12 iulie 2017 și până la 16 februarie 2018, încasarea în beneficiul Silviei Ștefănică din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” a sumei de 15 000,00 lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral. Au fost respinse pretențiile reclamantei privind anularea pct.5 din ordinul nr.65/H din 23 februarie 2017, ca fiind depusă tardiv, în partea ce exced suma de 15000 lei încasată cu titlu de prejudiciu moral, ca fiind neîntemeiată. A fost admisă în parte cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată, proporțional pretențiilor admise și s-a încasat din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul Silviei Ștefănică suma de 7 500,00 cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, proporțional pretențiilor admise.

Prin încheierea din 13 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost explicat dispozitivul hotărârii pronunțate cu explicarea că funcția în care urmează a fi restabilită Silvia Ștefănică, este de însoțitor de vagoane pasageri.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 februarie 2018, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a contestat-o cu apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

La 05 martie 2018, Silvia Ștefănică a depus cerere de apel prin care a solicitat, casarea parțială a hotărârii din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Silvia Ștefănică. A fost admisă cererea de apel declarată de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a fost casată hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și pronunțată o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Silvia Ștefănică împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, funcția de șef de tren exercitată de reclamantă, era una cu funcții de răspundere, încălcările admise de reclamantă a disciplinei muncii justifica întreprinderea să aplice față de Silvia Ștefănică sancțiunea disciplinară, atât în formă de mustrare aspră, la prima abatere disciplinară, cât și de concediere la abaterea disciplinară secundă.

La 03 septembrie 2018, Silvia Ștefănică, reprezentată de avocatul Tatiana Lozovscaia, a contestat cu recurs decizia instanței de apel din 13 iunie 2018, prin care a solicitat casarea deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 13 iunie 2018 (f.d. 141-156 vol.II), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău cu nr. 7777 la 13 iulie 2018 (f.d. 157 vol.II), însă confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurenta la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că Silvia Ștefănică s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 septembrie 2018, în termen. (f.d. 159-170 vol.II)

Examinând temeiurile recursului declarat de către Silvia Ștefănică, reprezentată de avocatul Tatiana Lozovscaia în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Silvia Ștefănică, reprezentată de avocatul Tatiana Lozovscaia este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Silvia Ștefănică, reprezentată de avocatul Tatiana Lozovscaia, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Silvia Ștefănică, reprezentată de avocatul Tatiana Lozovscaia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean